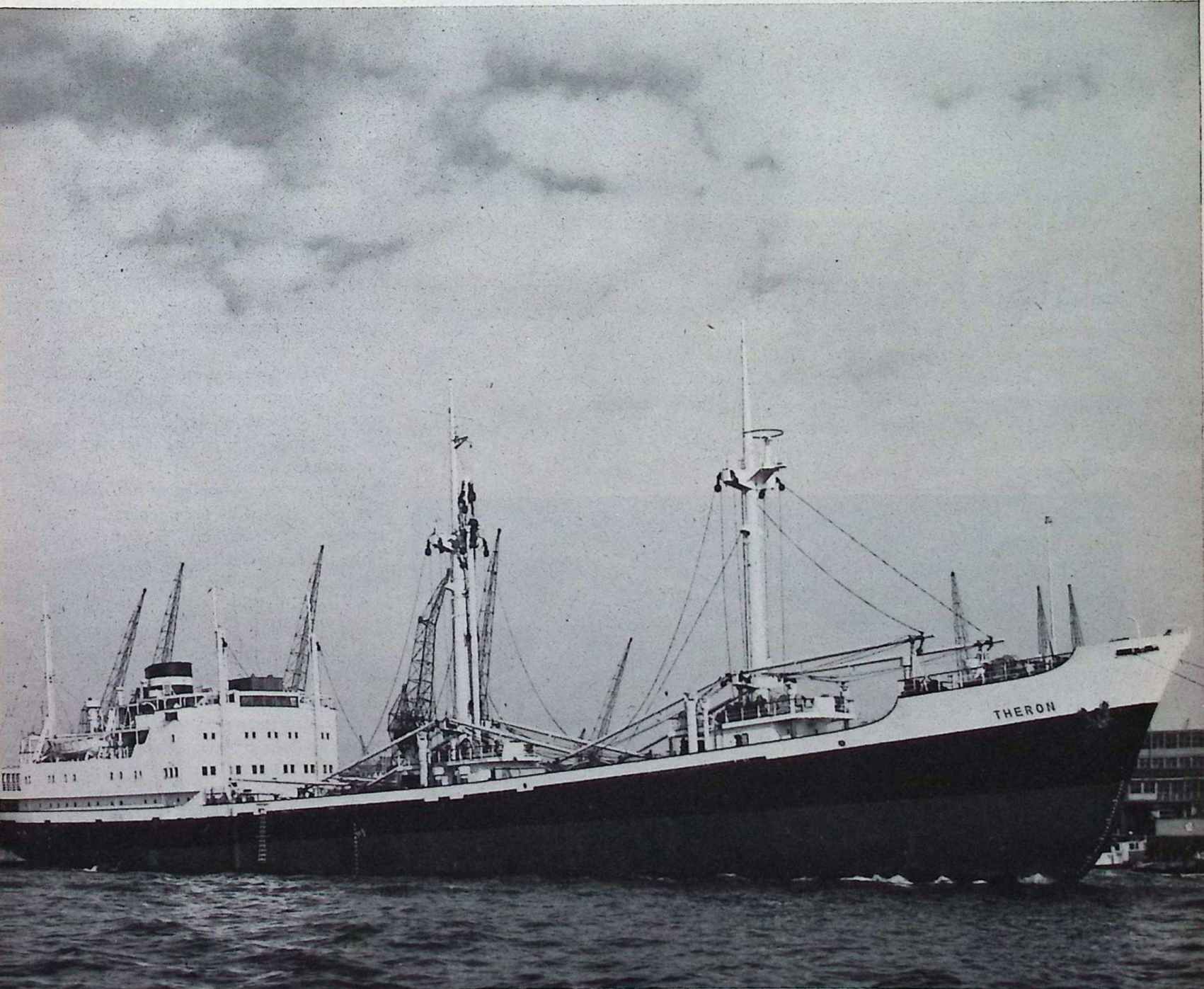

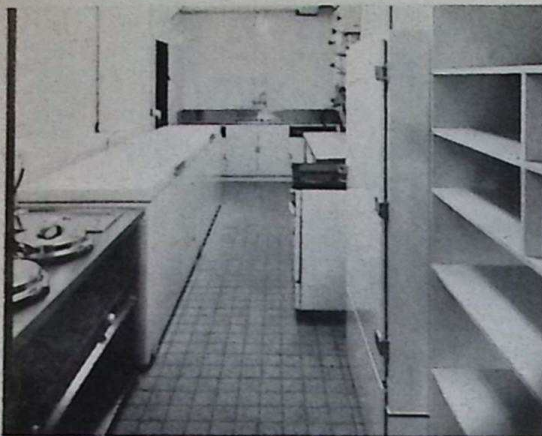
Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. — BOLNES

JUNI 1966 No. 94

het kombuis

de salon

de wasplaats

gebeurtenissen van de laatste maand

Een balkje van 31 ton. De beschikbare tijd werd beslist niet over de balk gegooid. Deze opname werd 5 minuten voor het transport gemaakt.

Wat een overgang! Zo lig je nog in je tuintje te zonnen en zo zit je achter een vel papier te mijmeren over gebeurtenissen van de laatste maand. Maar waarom zouden we niet zonnen?

In ons landje, waar dit „natuurverschijnsel” zo zeldzaam is, moet je elke seconde mee zien te pakken en dat doen we ook zo lang er geen roet in het eten wordt gestrooid. In dit geval staat Boele-Nieuws weer te popelen en „moet” er op tijd geschreven zijn en zit je dus even met de „gebakken peren”.

Zo zitten we (ik spreek nu weer als Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V.) ook nog steeds met het dekhuis voor het booreiland dat in twee maanden tijd gebouwd is in opdracht van een buitenlandse firma.

Precies na twee maanden is het dekhuis dan ook tot volle tevredenheid overgedragen. Dat was op 25 april 1966. Tijdens deze overdracht verzocht opdrachtgever ons of wij het dekhuis nog even wilden laten staan, omdat het eiland zelf nog niet zover gevorderd was. Dat kon gebeuren en zo geschiedde. Op 18 mei is het dekhuis door de bok „Kolossus” in de takels genomen en naar de R.D.M. getransporteerd en daar op een grote bak geplaatst voor transport naar zee. Omdat slechts een gering aantal werknemers het dekhuis inwendig hebben bekeken, plaatsen we hierboven enige interieuroptnamen van het kombuis, de salon en de wasplaats met toiletten.

Geachte lezers, 'k heb het hele verhaal toch niet kunnen volbrengen in één keer. De warmte maakte dorstig en het „dorst lessen” maakte loom, en de loomte maakte slaperig... Vandaar!

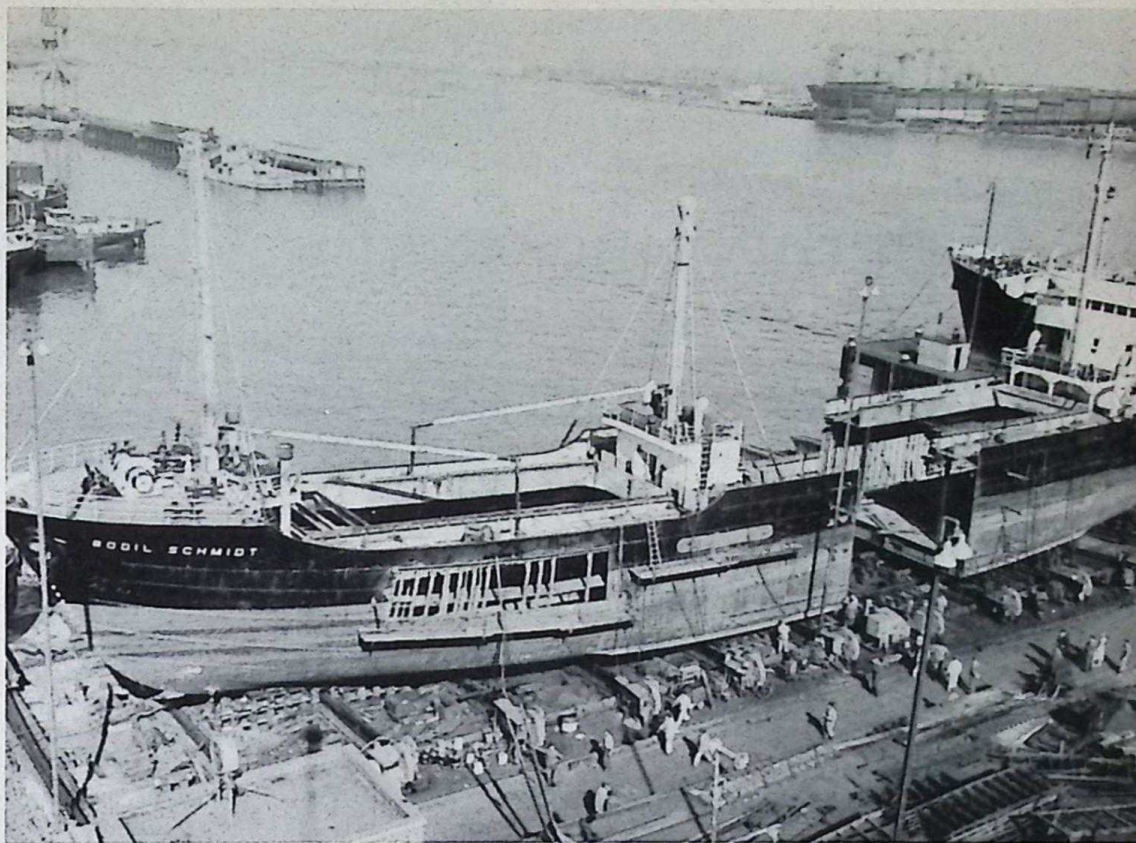
't Is weer een dag later en nu moest er weer geschoffeld worden, in opdracht natuurlijk, want dat zijn bezigheden die een mens niet altijd even graag doet.

Waar gaan we het nu over hebben. Laten we eerst de Heerema-balken maar bij de kop nemen. Enige weken geleden werden we in Den Haag ontboden bij een Ingenieursbureau en verzocht of we maar even prijs op wilden geven voor het maken en leveren van een paar balkjes. Schrik niet, het waren maar liefst twee geconstrueerde balken van elk ± 31 ton gewicht en twee stuks balken van elk ± 17 ton gewicht.

Balken opgebouwd uit gordingen van 50 mm en lijfplaten van 25 mm. Levertijd: één week.

We hebben ons op het hoofd gekrabbd, hebben dezelfde avond zitten begroten, materiaal opgevraagd en de andere morgen prijs opgegeven en de gok gewaagd wat de levertijd betreft. Mensen, wat is dat in de lasloods een slag geweest. Ik heb nog nooit aan één balk zoveel mensen zien werken, en dat ging dag en nacht door. 't Is gelukt en zelfs de walshuid is er nog afgeslepen en de verf is er opgegaan tijdens het transport naar buiten. Ook hiervan weer een foto.

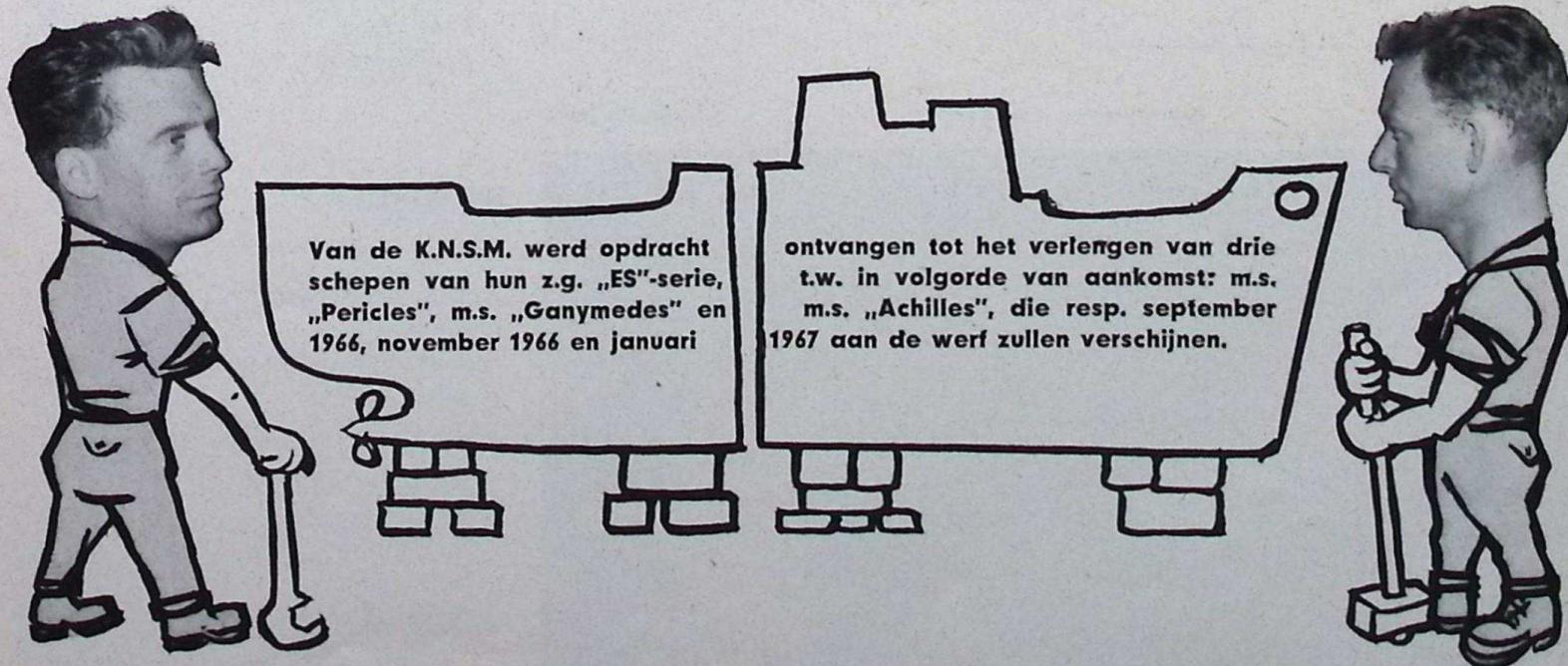
We hebben dit keer de frontpagina gesierd met één van onze verlengingen en wel de K.N.S.M.'er „Theron”, die met

De Bodil Schmidt als Bodil—Schmidt.

grotere laadruim-inhoud op tijd teruggeleverd kon worden en wel tot grote tevredenheid van de reder. Dit laatste heeft tot gevolg gehad, dat we U in onderstaande tekening (links H. Heiden en rechts G. F. Harreman) weer drie verlengingen aan kunnen kondigen.

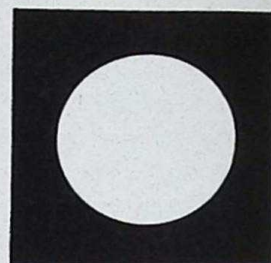
Bij het verschijnen van dit nummer heeft ook de „Bodil Schmidt” de verlengingsoperatie ondergaan en vaart ergens op één van de grote zeeën. Op de foto ziet U Bodil in gedeelde toestand tijdens het verplaatsen van het voorschip.

Van de K.N.S.M. werd opdracht schepen van hun z.g. „ES”-serie, „Pericles”, m.s. „Ganymedes” en 1966, november 1966 en januari

ontvangen tot het verlengen van drie t.w. in volgorde van aankomst: m.s. „Achilles”, die resp. september 1967 aan de werf zullen verschijnen.

ondernemingsraadverkiezingen weinig attractief

Er zijn bij de verkiezingen van 3 mei j.l. voor de O.R. weinig opzienbarende dingen gebeurd. Die werden ook niet verwacht, maar het percentage kiesgerechtigden, dat aan de stemming deelnam, bleef met 52% toch wel beneden de verwachting. Men mag toch aannemen, dat algemeen ingezien wordt, dat de taak van de ondernemingsraad in het bedrijf, als vertegenwoordiging van het gezamenlijke personeel, een belangrijke is.

Voor de betrekkelijk geringe deelname kan men moeilijk een afdoende verklaring geven, maar het lijkt wel juist om te stellen, dat men het over 't algemeen wel met de gang van zaken eens is. Als dat niet het geval zou zijn, zou de belangstelling veel groter zijn. Aan de ene kant dus geen ongunstig teken, aan de andere kant toch wel enigszins teleurstellend.

De functie van ondernemingsraadlid is niet bepaald begerenswaardig. Er worden maar heel weinig mensen gevonden, die bereid zijn dit werk voor hun collega's te doen. Niet helemaal onbegrijpelijk, want jezelf inzetten voor je collega's betekent tevens jezelf blootstellen aan critiek, en die is er altijd!

Die ligt aan alle kanten op de loer en vuurt zijn venijnige pijlen met gulle hand af. De schutters zelf zitten doorgaans in een veilig hoekje!

Wat wel attractief was, was de vlotte bekendmaking van de uitslagen. In een extra bulletin van Boele-Nieuws werd de werknemers alle cijfers van de stemming meegedeeld. 's Middags om drie uur waren de stemmen geteld en dezelfde middag nog werd bij het einde van de werktijd het extra bulletin bij de poort uitgereikt. We laten hieronder nogmaals de volledige uitslag volgen. Misschien vindt U dit overbodig, maar ter wille van de volledigheid is het toch wel nodig.

Boele-Nieuws ... extra bulletin

KIESGROEP 1

personeel ijzeren scheepsbouw, 5 zetels.

Aantal kiesgerechtigden: 315

Ongeldig: 1

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 158

Kiesdeler: 31,6

<i>A.N.M.B.-kandidaten</i>	<i>Stemmenaantal</i>
M. Hollander	76
A. L. Dekker	16
A. C. Dekker	20
A. Moerkerken	5
R. K. Lantink	1
H. Hoek	4
G. Kersten	2
	<hr/>
Totaal	124

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>Stemmenaantal</i>
H. Dokter	23
A. Euwijk	3
J. Berkenbosch	2
J. de Haan	6
J. Harreman	—
	<hr/>
Totaal	34

KIESGROEP 2

personeel machinefabriek, 4 zetels.

Aantal kiesgerechtigden: 170

Ongeldig: —

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 80

Kiesdeler: 20

<i>A.N.M.B.-kandidaten</i>	<i>Stemmenaantal</i>
P. Tuk	31
W. Verhoeven	16
H. Zanting	9
H. Kooiman	1
C. van Meeuwen	5
	<hr/>
Totaal	62

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>Stemmenaantal</i>
C. van Es	9
Joh. Harreman	1
G. de Pee	2
A. M. Jongenotter	1
B. v. d. Berg	5
	—
Totaal	18

KIESGROEP 3

personeel onderhoud en magazijnen,

2 zetels

Aantal kiesgerechtigden: 59

Ongeldig: 1

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 39

Kiesdeler: 19,5

<i>A.N.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
C. A. Hollemans	6
G. M. Gouw	4
J. van 't Zelfde	7
	—
Totaal	17

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
A. Ouwens	9
J. H. Kooymans	1
H. van Dijken	5
	—
Totaal	15

<i>St. Eloy-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
B. Westerbeek	7

KIESGROEP 4

restgroep, o.a. schilders, houtbew., transp.

2 zetels

Aantal kiesgerechtigden: 122

Ongeldig: —

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 51

Kiesdeler: 25,5

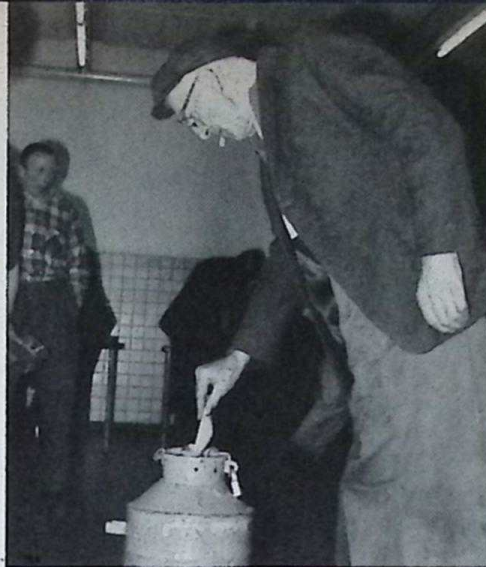
<i>A.N.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
J. Bosman	31
M. Smalheer	10
	—
Totaal	41

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
H. G. de Jong	6
D. den Boer	1
J. M. Schop	1
A. Kruidenier	1
C. Verdoorn	1
	—
Totaal	10

KIESGROEP 5

personeel bedrijfskantoren

1 zetel

B. Hagoort, oud kernvoorzitter, brengt zijn stem uit.

Aantal kiesgerechtigden: 52
Ongeldig: 1
Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 33

<i>Vrije kandidaat stelling</i>	<i>stemmenaantal</i>
J. Schop	26
P. van Dijk	—
	—
Totaal	26

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
G. Baars	7
	—
Totaal	7

KIESGROEP 6

toezichhoudend personeel

1 zetel

Aantal kiesgerechtigden: 44

Ongeldig: —

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 31

<i>A.N.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
F. Laffeber	31

KIESGROEP 7

personeel tekenkamers

1 zetel

Aantal kiesgerechtigden: 32

Ongeldig: —

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 25

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
A. H. Bode	14
H. Born	—
	—
Totaal	14

<i>N.B.T.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
A. A. Groeneweg	11
	—
Totaal	11

KIESGROEP 8

administratief personeel

1 zetel

Aantal kiesgerechtigden: 50

Ongeldig: —

Aantal uitgebrachte geldige stemmen: 23

<i>C.M.B.-kandidaten</i>	<i>stemmenaantal</i>
B. L. de Weerdt	19
D. Bijl	4
	—
Totaal	23

De samenstelling van de nieuwe Ondernemingsraad wordt als volgt (alph. volgorde):

1. A. H. Bode
2. J. Bosman
3. A. C. Dekker
4. A. L. Dekker
5. H. Dokter
6. C. van Es
7. M. Hollander
8. F. Laffeber
9. A. Moerkerken
10. A. Ouwens
11. J. Schop
12. M. Smalheer
13. P. Tuk
14. W. Verhoeven
15. B. L. de Weerdt
16. H. Zanting
17. J. van 't Zelfde

Het bepalen van de uitslag.

ere-medailles voor drie jubilarissen

„Boele is één van mijn beste klanten“,
zei loco-burgemeester C. J. v. d. Berg.

- Zilver voor P. Rijsdijk en A. van Rietschoten
- Brons voor T. van Wijngaarden

In een tijdsbestek van veertien dagen gingen Directie, bedrijfsleiding, ondernemingsraadvertegenwoordiging en redactie drie maal naar het Gemeentehuis te Ridderkerk om tegenwoordig te zijn bij de huldiging van trouwe medewerkers van ons bedrijf.

Op de gebruikelijke wijze werd hun de onderscheidingen uitgereikt en we kunnen ons zo levendig voorstellen, dat het voor degenen, die deze hulde ondergaan, een zeer bijzondere dag is, waaraan zij met veel genoegen terug zullen denken.

In dit artikel stellen we de jubilarissen — 2 x 50 jaar en 1 x 40 jaar — aan U voor en we hopen, dat U met belangstelling kennis zult nemen van wat deze collega's voor het bedrijf betekend hebben en nog betekenen.

Pieter Rijsdijk vierde zijn vijftigjarig jubileum. Hij begon zijn loopbaan bij Boele op 25 april 1916, dat wil zeggen als jongetje van 12 jaar.

Hij begon als hulpje in het magazijn bij de man wiens naam altijd weer levendige herinneringen wakker roept bij de verdere werknemers, namelijk bij Gijs Koedood.

Anderhalf jaar bleef hij onder diens hoede en werd toen in de koperslagerij geplaatst om het vak pijpenmonteur te gaan leren. Hij volgde daartoe ook de avondlessen van de teken-school en mede daardoor wist hij zich al spoedig tot de vakbekwame koperslager op te werken, zoals we hem nu allemaal kennen.

De zilveren Ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau werd hem op de borst gespeld door loco-burgemeester C. J. v. d. Berg. Mevrouw Rijsdijk, die ook in de hulde betrokken werd, was kennelijk erg trots op haar man. Ze zei, dat ze hem bijna niet meer aan durfde te kijken na alle hulde. Want die was er in ruime mate, waaraan ook werd bijgedragen door directeur Joh. Boele, die hem, na de uitreiking van de onderscheiding toesprak.

Het vakmanschap van de jubilaris werd enige tijd geleden bekroond met zijn aanstelling tot kras in de koperslagerij. Hij heeft nu nog 3 jaar werken voor de boeg en zal dat meest doen bij de buigbank in de koperslagerij.

Arie van Rietschoten vierde eveneens zijn vijftigjarig jubileum. Iedereen kent hem tegenwoordig als gereedschapmagazijnmeester, maar deze functie is niet zijn oorspronkelijke bestemming geweest.

Hij begon zoals de meesten van de werf als nagelheter (9 mei 1916) en werd daarna hulp-ijzerwerker. Vervolgens ijzerwerker in de reparatie en daarna in de nieuwbouw. Gezondheidsredenen noodzaakten hem echter om werk te gaan verrichten, waarbij minder lichamelijke inspanning vereist werd en zulk werk werd kort voor de tweede wereldoorlog gevonden in het gereedschapmagazijn bij Arie Schop. Dit gebouw, toen nog gecombineerd met onderhoudsdienst en elektriciens werkplaats, brandde in 1951 af. Herbouw in de oorspronkelijke vorm vond niet plaats. Het gereedschapmagazijn werd apart ondergebracht naast het centraal magazijn, later in het speciale gebouw zoals het er nu nog staat. En Van Riet-

klap een andere maat had, want niemand hield het bij hem uit. Teun wel.

Toen Piet hem eens om een kleinigheid uitvloekte, heeft hij hem vriendelijk gevraagd of mijnheer uitgesproken was, heeft hem vervolgens bij kop en kont gepakt en een poosje buiten boord gehangen. Nadien geen last meer gehad.

Piet de Vloeker wist toen nog niet dat hij met een evenwichtige man te doen had, die gesteld is op degelijkheid in werk en woord en dat ook in praktijk brengt.

Hij is een goede ijzerwerker, één van onze beste krachten. Dat resulteerde dan ook in zijn aanstelling tot kras toen deze functie weer in ere werd hersteld.

Op het gemeentehuis werd de bronzen Ere-medaille door burgemeester C. J. v. d. Hoeven uitgereikt.

Direkteur G. J. Boele onderstreepte nog eens het belang dat door de direktie wordt gehecht aan de uitreiking van deze onderscheidingen en hij noemde het een voorrecht voor het bedrijf om mensen als deze jubilaris in de gelederen te hebben. Mensen die over het bedrijf spreken als over *hun* bedrijf.

schoten werd de verantwoordelijke man voor de uitgifte, verantwoording en het opbergen van de gereedschappen.

Niet alleen voor het hoofdgereedschapmagazijn, maar tevens voor de sub-magazijnen in het dok, in de lasloods en aan de afbouwkade.

Direkteur G. J. Boele liet er in zijn toespraak geen twijfel over bestaan dat het verantwoordelijke werk door de jubilaris steeds met de grootst mogelijke nauwgezetheid is verricht.

Het was loco-burgemeester C. J. van de Berg die hem het zilveren Ere-metaal op de borst spelde.

Teunis van Wijngaarden trad op 1 juli 1926 in dienst van ons bedrijf en vierde dus zijn 40-jarig jubileum. Ook hij volgde de toen gebruikelijke weg van klinkers naar ijzerwerkers. Zijn overplaatsing naar deze groep was tamelijk ruig, want hij werd maat bij Piet de Vloeker. Wie dat was is helemaal vergeten, maar het was in ieder geval een figuur die om de haver-

jubileumflitsen

't Schijnt een fikse fooi te zijn, die v. Wijngaarden van zijn vrouw kreeg.

Mevr. Rijsdijk scheept zich in voor Ridderkerk.

v. Rietschoten laat de cadeaux zien.

het onthouden van inhouden

In ons blad is al eerder over tonnenmaat en waterverplaatsing van een schip gesproken. Naar aanleiding van vele vragen, die ons nog steeds gesteld worden over deze begrippen, willen we de zaak nog eens repeteren.

Laten we eerst de bruto-inhoud en de netto-inhoud uit de doeken doen; deze horen bij elkaar als een eerste en tweede prijs.

De bruto-inhoud wordt ook wel anders genoemd. Officieel is de Nederlandse benaming „bruto-inhoud” en de Engelse term „gross tonnage”. „bruto tonnenmaat” en „bruto tonnage” worden ook gebruikt, vaak afgekort tot „bruto” en in de rest van dit verhaal zullen we deze korte term gebruiken.

Al deze benamingen betekenen precies hetzelfde. De beste aanduiding is wel „bruto inhoud”, omdat U dan meteen eraan herinnerd wordt, dat het hier om een inhoud gaat. Welke inhoud?

De bruto inhoud is de totale inhoud van alle gesloten ruimten in het schip, die zich boven de dubbele bodem of de vrangen bevinden, zie fig. 1.

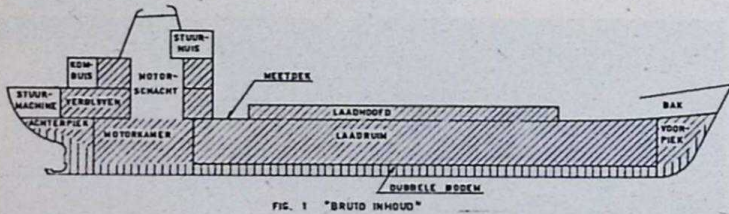

FIG. 1 "BRUTO INHOUD"

Deze regel wordt zonder meer aangehouden voor de onder het meetdek gelegen ruimte. Boven het meetdek worden sommige ruimten niet meegemeten, zoals stuurmachinekamer, motorschachten, stuurhut, kombuis, W.C.'s, waterballasttanks, kettingbak.

De „bruto” wordt door de ambtenaren van de Scheepsmetingsdienst gemeten en vermeld op de Meetbrief, een officieel document, dat altijd aan boord aanwezig moet zijn.

De „bruto” is uitgedrukt in register tonnen, afgekort RT. Een registerton = 100 kubieke voet = 2,83 m³.

De netto-inhoud

Ook hier weer diverse namen voor hetzelfde ding: de Engelse benaming is „net tonnage” en verder hebben we weer netto tonnenmaat, netto tonnage en kortweg „netto”.

De netto inhoud is de totale inhoud van alle gesloten ruimten in het schip, waarmee geld verdiend kan worden.

Heeft men de „bruto” gemeten, dan krijgt men de netto door

hiervan af te trekken de inhoud van de motorkamer, de verblijven, de ballasttanks enz., zodat men in principe overhoudt de laadruimte en de eventueel aanwezige passagiershutten, zie figuur 2.

De netto wordt uitgedrukt in dezelfde registertonnen die we bij de „bruto” hebben leren kennen. Er bestaat dus niet een aparte bruto registerton en daarnaast een netto registerton. (Een liter dagmelk is evenveel als een liter bloempap!) De „bruto” is bv. 9600 RT. en de „netto” 6300 RT.

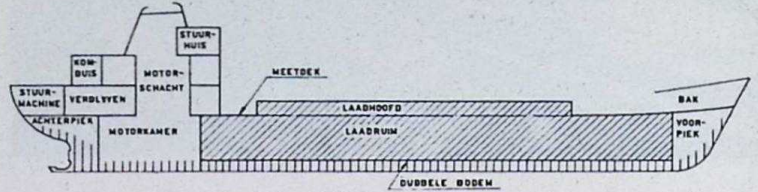

FIG. 2 "NETTO INHOUD"

De doordenkers onder U zouden nu kunnen zeggen: als er dus geen passagiershutten op een schip zijn, dan is de „netto” gelijk aan de ruiminhoud. Meestal is de „netto” nog kleiner en dat komt weer, omdat de inhoud van de motorkamer niet voor 100%, maar afhankelijk van de grootte, wel voor 175% tot 245% afgetrokken mag worden. Met opzet is dit verhaal in zijn geheel zeer globaal gehouden terwille van de duidelijkheid van het principe.

Nog iets over het doel van de meetbrief. De opzet van de scheepsmeting is, een norm te hebben voor het bepalen van havengeld, voor het aantal bemanningsleden, de omvang van de brandblusinstallatie en nog vele andere zaken. Als maatstaf wordt hiervoor meestal de „bruto” gebruikt; voor havengeld soms de „netto”.

Een schip dat 500 RT meet wordt ineens stukken duurder dan een schip van 499 RT. Hieraan is in „Boele Nieuws” No. 75 van juli/aug. '64 een artikel gewijd. Slaat U dit er maar eens op na.

Onthoudt U in elk geval dit: „bruto” en „netto” zijn alleen maar *inhouden* van de meest uiteenlopende ruimten; zij geven een idee van de grootte van een schip, maar zij vertellen niets over het laadvermogen van een schip.

Bij laadvermogen komen namelijk heel andere tonnen op de proppen: tonnen, die een gewicht aangeven, en dat geldt ook voor de waterverplaatsing.

We schakelen dus over op het 2e net, waar een „zwaar” programma gegeven wordt, tonnenzwaar, maar dat in het volgende nummer van het Boele Nieuws zal worden uitgezonden.

groeten uit Bolnes

De Antilliaanse werknemers zijn thans al weer zo'n vijf maanden bij ons bedrijf werkzaam. Over het algemeen hebben zij zich goed aangepast aan de Nederlandse omstandigheden. Dat hun gedach-

ten toch nog wel veel uitgaan naar hun warme vaderland waar al hun familieleden en kennissen wonen is begrijpelijk. Omgekeerd zijn ook deze mensen daar benieuwd te weten hoe de jongens het in Nederland maken.

Toen er dan ook de gelegenheid geboden werd om via de radio op Curaçao en Aruba groeten over te brengen aan fa-

milie en bekenden is deze gelegenheid dankbaar aangegrepen.

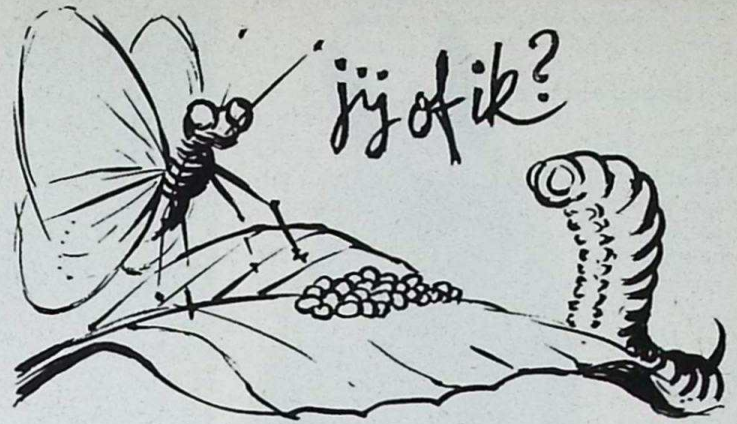
Op maandag 18 april j.l. kwam men op kantoor de opnamen maken. Een charmante Antilliaanse dame hield (voor het merendeel in Papiamentu) de interviews, die in de tweede helft van mei uitgezonden zijn.

Alle Antillianen op één na, die helaas toen in het ziekenhuis lag, waren aanwezig om in het kort het een en ander over zichzelf, hun werk en hun verdere ervaringen in Nederland te vertellen.

* Op de foto die tijdens de opnamen gemaakt is ziet men van links naar rechts: G. P. Rigot, O. P. Croes, N. S. Angela, L. M. Bérénos, de omroepster, E. A. Coeriël en O. Dirksz.

kan een rups eieren leggen?

„Luister eens vriend”, zo belde Joh. de Jong van de calculatie werf me op, „hoor eens hier, jij beweert in Boele-Nieuws dat de vlinders eitjes leggen. Kan best waar zijn, maar ik heb met eigen ogen gezien dat een rups bezig was met eitjes leggen. Nou jij weer!” Zodoende komt er een klein nasleepje van het vlinder-artikel, want er zijn meer opmerkelijke lieden, die rupsen eieren hebben zien leggen en die misschien willen weten, hoe het nu eigenlijk in elkaar zit. Wie doet het, de vlinder of de rups? Sorry Hans, 't is de vlinder. Wat je van

die rups gezien hebt lijkt inderdaad op eieren leggen, maar het is het toch niet. Wat je gezien hebt is een klein drama in de insektenwereld. Er bestaan bepaalde soorten vliegen en sluipwespen die hun eitjes leggen in een rups. Ze boren daartoe hun legboor net onder de huid van de rups en deponeren daar hun eieren. Die eitjes komen onderhuids uit en de larfjes beginnen te vreten van de rups. Het wonderlijke is, dat ze daarbij de vitale delen van de rups net niet aantasten, zodat de rups in leven blijft en door blijft vreten. Hij doet dat helaas

niet voor zichzelf, maar voor de lading die hij ongewild met zich meedraagt. Als de larfjes volgroeid zijn verpoppen ze, nog steeds onderhuids en na enige tijd werken deze gele popjes zich door de rupshuid naar buiten.

De rups sterft als alle poppen buiten zijn. Voor jou, Hans, gaf het de indruk van eieren leggen. Maar je had in dit geval te doen met de voortplanting van een parasietvlieg, die zijn eieren legt in de rups van het koolwitje, die geelgroene rups, die zo massaal de groene kool ruïneert!

„Kom maar op” Jongens, 'k heb tegenwoordig van alles in huis!” (J. Hubregtse, sub-magazijnbediende lasloods.)

moet u in het magazijn zijn?

In welk? Want daar valt nog wel even over te praten. Tenminste wat het centraal magazijn betreft. Magazijnmeester Fr. de Waal maakte ons er namelijk op attent, dat het regelmatig voorkomt dat men in het centraal magazijn materiaal komt halen, dat veel dichterbij ook te krijgen is.

Heeft men bijvoorbeeld materiaal nodig voor een karwei in de machinefabriek dan is dat heel vaak in het sub-magazijn bij de afbouwkade te verkrijgen.

Daar ligt natuurlijk lang niet alles opgeslagen, maar veel voorkomende materialen zijn er wel.

Het beste is dus, alvorens men de reis naar het centraal magazijn onderneemt, eerst even in het sub-magazijn te informeren of men daar geholpen kan worden.

We maken U er ook op attent, dat het sub-magazijn naast de lasloods drastisch is uitgebreid met diverse materialen o.a. fittings, Ermeto-koppelingen, tapeinden enz.

Mogen we U tenslotte opmerkzaam maken over het schrijven van de materiaalbonnen?

Het magazijnpersoneel zowel als het personeel op de administratie, waar de materiaalbonnen verder verwerkt worden, is er ten eerste bij gebaat als de bonnen zo duidelijk mogelijk en zo volledig mogelijk ingevuld worden. Kent U bepaalde materiaalgegevens niet, roep dan even de hulp in van het magazijnpersoneel. Zij zijn er voor om U zo goed mogelijk van dienst te zijn.

paardensport . . . een prachtige hobby

op bezoek bij G. v. Driel in Lekkerkerk

U kent misschien het bejaarde, maar toch wel leuke grapje, dat ons vertelt hoe de begrippen „getrouwd zijn en verloofd zijn” aardrijkskundig aangeduid kunnen worden.

Getrouwd zijn met Leiden, Kampen en Krimpen, verloofd zijn met Bloemendaal, Rozendaal en Lekkerkerk.

Het is het laatste dorp waarheen onze hobbyrubriek ons voert, want daar woont onze timmerman G. v. Driel.

Hoewel in Lekkerkerk wonend, is hij toch getrouwd, en hoe. In de eerste plaats natuurlijk als wettig echtgenoot, maar ook is hij getrouwd met zijn hobby: de paardensport. En als je daarover met hem begint te praten, dan zal hij je eerst onderzoekend aankijken of je belangstelling gemeend is of dat je alleen maar gekscherend over het paard wilt kletsen.

Is het eerste het geval, dan heb je het pleit gewonnen en dan kan aan al je verlangens voldaan worden. Want hij gaat volledig op in zijn grote liefhebberij het paard. Dat dier heeft zijn liefde.

Dit lijkt overdreven, en wat sentimenteel, maar het is toch zo. U kunt zich voorstellen, dat iemand heel blij is met een bromfiets, of autootje, dat hij zich

na lang sparen heeft verworven. Als U zo iemand zijn bezit op ziet poetsen dan ziet U aan hem, dat hij er gelukkig mee is en toch . . . het is maar een dood ding, dat door iedereen bereden kan worden.

Hoever sterker wordt dat gevoel als het bezit een levend bezit is. Het paard is bereid alles voor zijn meester te doen onder één voorwaarde: de baas moet ook bereid zijn alles voor hem te doen. Zo ontstaat er de wisselwerking die leidt tot een hechte kameraadschap tussen mens en dier, tussen paard en ruiter. Het is een eenheid geworden. Maar die eenheid komt niet vanzelf. Hiervoor is van de zijde van de mens nodig geduld, begrip, kalmte en liefde. Want het paard is een levend wezen, dat net als een mens zijn nukken heeft, die ogenschijnlijk onverklaarbaar lijken, maar wel degelijk verklaarbaar zijn. In vroeger tijden heeft het paard als kuddedier in het wild geleefd. Zijn verdediging bestond uit een snelle vlucht bij het minste geringste onraad dat hij rook of hoorde. In principe is dat nog steeds aanwezig. Als een paard schrikt, dan is de eerste reactie: wegvluchten. Kan het niet meer verder, dan rest hem nog slechts één ding: slaan met de achterpoten.

Het is duidelijk dat deze handelwijze uitsluitend ingegeven wordt door angst. De goede ruiter weet dat en zal nooit tegen zijn paard te keer gaan. Hij begrijpt het paard en behandelt het met geduld en zachtheid.

Hoe is het paard eigenlijk uit het wild tot de mens gekomen? Een definitief antwoord is hierop niet te geven, maar deze oplossing is waarschijnlijk: een mens vond een veulentje van een wild paard en nam het mee naar huis. Daar werd het tammer en de mens vond uit, dat het dier trekwerk verrichten kon, indien het

dier zijn verzorging kreeg. Nog later werd het als rijpaard gebruikt en dat was de belangrijkste stap. Het paard werd de vriend van de mens en een dichter schreef eens: het is de schoonste verovering ooit door een mens behaald. Op heel veel manieren heeft het paard zich daarna verdienstelijk gemaakt. Als zadelpaard in het leger, bij de politie en in de sport. Als trekpaard in het vervoerwezen. Als pakpaard in de bergen (en als zodanig nog niet vervangbaar door mechanische transportmiddelen) en als landbouwpaard.

Als sportpaard en daarover gaat het hier, kan het gebruikt worden in snelheidswedstrijden, hinderniswedstrijden, ruiterspelen, aangespannen wedstrijden en ook puur als ontspanning.

Van Driel is lid van de rijvereniging „De Lekruiters”, die op haar beurt aangesloten is bij de Kon. Ned. Federatie van Landelijke Rijverenigingen.

De paarden, die hierbij gebruikt worden, zijn niet puur rijpaarden, maar in de eerste plaats landbouwpaarden. Daarnaast worden ze voor de sport als rijpaard gebruikt. U voelt wel, dat zo'n paard nooit de prestaties kan evenaren van de paarden, die U via televisie op Duindigt ziet draven.

Een dergelijk paard is uitsluitend afgericht als zadelpaard. Zet je zo'n dier voor een karretje van gering gewicht, dan zal hij het vertikken om maar één centimeter te trekken. Dat vindt zo'n paard beneden zijn waardigheid en hij zal liever alle kastijdingen van de wereld ondergaan, dan dat hij trekwerk doet. Het landbouwpaard doet beide. Hij trekt en laat zich ook graag berijden. Dat wil zeggen: als de liefde wederkerig is. Wij, leken, zien alleen maar de prachtige sprongen, die het paard over de hindernissen maakt, maar weten niet hoeveel uren geduldige omgang met en verzorging van het paard hieraan vooraf gegaan zijn, om van de financiële offers nog maar te zwijgen.

De verzorging van het paard is veelomvattend. Het onderhoud van de stal eist het nodige en het paard zelf stelt er prijs op om regelmatig gepoetst te wor-

„De Lekruiters” in actie tijdens de Nationale Kampioenschappen 1965 in Berg en Bos te Apeldoorn (3e van rechts G. van Driel.)

Als één van de ruiters in het huwelijk treedt, komen alle paarden ter bruiloft.

den met de roskam. Niet alleen als hij vuil is, maar altijd. Mijnheer paard wenst op gezette tijden met lauw water gewassen te worden en vindt verzorging van de hoeven bittere

Timmerman v. Driel doet al dat werk met het grootste plezier omdat hij weet, dat het paard hem in ruil daarvoor alles geeft wat de paardensportman kan verlangen.

De ruitersport is een prachtige sport. Een sport die, afgezien van harddraverijen om geld, goed is voor mens en dier, omdat ze van beide partijen offers vraagt en aan beide partijen beloning geeft.

Het paardrijden lijkt eenvoudig, maar dat is het niet. Als U of ik op een paard zouden klimmen, zouden we misschien nog glimlachen zolang het paard stapvoets gaat, maar owé, als de draf er in gaat. Je komt er ziek van ellende weer af en tast voorzichtig naar de pijnlijke plekken aan de achterkant van uw eerst zo stoere body. Nee, paardrijden is een kunst, die men via vele lessen machtig moet worden en waarbij een grote mate van vertrouwen moet groeien tussen paard en berijder.

Het paard is niet gediend van een ruwe behandeling. Hij leert zich keurig te gedragen als ook de ander zich netjes gedraagt. De ruiter beloont zijn paard voor elke kleinigheid, die hij in zijn leerperiode goed doet. 't Zij een schouderklopje, 't zij een suikerklontje. Daar is het paard ontzettend gevoelig voor en dat is ook de manier om paarden aan

de wil van de meester ondergeschikt te maken.

De vraag rijst nu of het paard verstandig is. „Nee”, zegt v. Driel, „verstandig is het goede woord niet, want dat duidt op verstand en dat heeft een paard niet. Wel heeft het paard een buitengewoon goed herinneringsvermogen voor plaats, tijd en omstandigheden”.

Een bevestiging van de waarheid van deze uitspraak kunt U aan elke bakkerskar met paardentractie krijgen. De bakker behoeft geen „ho” tegen zijn paard te roepen bij de volgende klant.

Het paard stopt zelf wel en precies voor het goede huis. En als de bakker achterom terugkomt, begint het paard al te lopen, want hij herkent de stap! De weg terug naar de bakkerij loopt het paard in één draf, zonder dat het gestuurd behoeft te worden.

Och, er is zoveel over paarden te vertellen. Meer dan onze hobbyrubriek toelaat en we kunnen geïnteresseerde lezers slechts aanraden om er dan maar eens een boekje over te kopen.

Wij volstaan met er nog eens op te wijzen, dat het bezit van een hobby een nuttige zaak is, die het leven alleen maar verrijken kan. En de hobby van Van Driel kan dat zeker, omdat de omgang met het dier voor jong en oud van grote waarde is.

Ik geef mij graag met hoofd en hart en hoef
Voor 't werk, dat Gij o Meester,
van mij eist

En 'k vraag geen loon
Doch slechts, dat Gij bewijst,
Te weten, dat ook ik Uw zorg behoef . . .

Dit gedichtje staat in het plakboek van Van Driel en het lijkt ons een afdoende samenvatting, waarmee dit artikel besloten kan worden.

Wally, kom eens buiten naar 't weertje kijken. Wat denk je er van?

Verdorie, Gijs, dat ziet er niet gek uit. We gaan rijden!

In de bevrlijdingsoptocht van 5 mei 1965 te Lekkerkerk.

paarden noodzaak. Is het ook. Zo goed als bij speciale gelegenheden zoals bruiloften en andere feesten toilet gemaakt moet worden. Dan een extra poetsbeurt, alles wat wit aan het paard is moet dan met zeep gewassen worden en de manen en de staart krijgen met de tondeuse een beurt.

Het natje en het droogje van het paard eist ook de aandacht en uit pure dankbaarheid hiervoor deponert het paard trots zijn enorme paardenvijgen voor de voeten van zijn baas, die dat weer op mag ruimen!

Personalia

Jubilea:

25 JAAR:

- 18—6 J. Schuyer, ijzerwerker
- 27—6 A. Meijdam, platendrukker
- 2—7 C. Goudriaan, autog./el. lasser
- 7—7 J. Munter, tariefcalculator-werkvoorbereider
- 17—7 G. Stehouwer, kraandrijver

In dienst getreden zijn:

- 19—4 A. Dominguez Varela, transporteur
Mevr. M. D. Caamaño Romero, werkster (logiesgebouwen)
- 21—4 R. Gutierrez Asencio, el. lasser
- 26—4 F. H. Lutgens, brander
- 29—4 C. Rosendo Arranz, bankwerker
A. Rascon Ariza, boorder
A. Alvarez Velasco, hakker
J. Ruiz Ortiz, stellingmaker
M. Ruiz Macias, el. lasser
- 1—5 Mej. E. A. Koppenaar, kantoorbediende (rekeningenafdeling)
Mevr. E. H. van Vliet-Van Bezooijen, typiste (correspondentie-afdeling)
Mevr. I. C. van Wijk-Smit, telefoniste
- 3—5 P. A. F. van Loenhout, praktikant (machinebouw)
M. Garcia Castello, hellingbediende

- 4—5 A. Aded Rivera, brander
- 5—5 J. L. Oro Adame, el. lasser
- 6—5 F. Martinez Alvarez, el. lasser
A. Conde Carnero, el. lasser
J. Gudeiro Mazaira, el. lasser
F. Dalama Garcia, corveeër.
- 13—5 J. B. Gregori Ortiz, el. lasser
L. Maté Gonzalez, el. lasser
- 16—5 C. J. Noordzij, kraandrijver

Naar militaire dienst:

- 22—3 J. S. Bijl, jongste bediende (boekhouding)

Gepensioneerd:

- 22—4 W. J. F. van der Aa, corveeër
- 5—5 A. Knegt, scheepsbeschieter
- 10—5 L. Nugteren, magazijnbediende

De dienst verlaten hebben:

- 13—4 A. Sandino Alonso, el. lasser
- 21—4 J. Gomez Rosauo, hakker
- 22—4 J. J. Vilchez Sanchez, hakker
R. Montañez Muñoz, bankwerker
J. A. P. Bakker, koker/perser
- 25—4 A. Figueredo Gibaja, el. lasser
- 29—4 W. T. Los, praktikant, (machinebouw)
V. Moreno Tabvenca, el. lasser
H. van Mossel, kraandrijver
- 30—4 A. de Graaf, kantoorbediende (rekeningenafdeling)
Mej. F. E. Biesbroek, typiste (rekeningenafdeling)

- Mej. P. J. Verbaas, typiste (correspondentie-afdeling)
- J. Sniijders, jongste bediende (loonadministratie)
- J. H. Bergshoeff, tekenaar-constructeur (machinebouw)
- H. Brink, tekenaar-constructeur (machinebouw)
- 5—5 A. Luque Gallardo, ijzerwerker
J. F. v. d. Wijgaart, hellingschipper
- 6—5 J. Zwiers, el. lasser
- 11—5 V. Ruiz Mendez, stellingmaker
- 13—5 J. Graff Diaz, koperslager

Gehuwd:

- 28—4 Mej. C. M. Broere met de heer C. Oosthoek

Geboren:

- 20—3 Deborah, dochter van de heer en mevrouw Van Stee-Hamstra
- 2—4 François, zoon van de heer en mevrouw Rook-Horsman
- 11—4 Elina, dochter van de heer en mevrouw Van Geelen-Kroes
- Maria Eugenia, dochter van de heer en mevrouw Menacho-Millan
- 23—4 Marcel Antonius, zoon van de heer en mevrouw Verhoeks-Den Boestert
- 28—4 Ewald Laurens, zoon van de heer en mevrouw Baars-Berends
- 6—5 Pieter, zoon van de heer en mevrouw Lagendijk-Quartel
- 9—5 Jan, zoon van de heer en mevrouw Boudewijn-Lalleman
- 12—5 Richard, zoon van de heer en mevrouw v. d. Sluis-Boutestein.

Personeelsvereniging

De meeste leden van de personeelsvereniging zullen inmiddels over de post een exemplaar van het huishoudelijk reglement en van de statuten ontvangen hebben, 't Is de bedoeling, dat U het niet weggooit, maar na lezing opbergt bij uw andere papieren.

Het bestuur heeft zich beraden over de wenselijkheid om de contactavonden voortaan niet meer op donderdag- en vrijdagavond te houden maar op twee

opvolgende vrijdagavonden. Deze gedachte werd opgeworpen omdat gebleken is dat van de vrijdagavond voor heel veel mensen meer aantrekkingskracht uitgaat. Een belangrijke reden is ook, dat het „bal na" dan wat langer kan duren. De volgende morgen kan men dan immers uitslapen! Besloten is om bij wijze van proef de data voor de eerstvolgende contactavonden op die manier vast te stellen.

Wanneer die avonden gehouden worden is nog niet definitief bepaald, maar vermoedelijk wordt dat eind oktober. Medewerking wordt verleend door Boele's Muziekvereniging „Excelsior" en onze toneelvereniging. Het muziekcorps stelt zich voor om niet op de gebruikelijke manier te werk te gaan maar ze zullen een bijzonder vrolijk programma brengen. Het toneelgezelschap zal voor deze gelegenheid een blijspel op haar repertoire nemen.

Boele's Muziekvereniging „Excelsior"

Op zaterdag 11 juni zal ook onze muziekvereniging medewerking verlenen aan een mars, die door vijf gecombineerde muziekcorpsen zal worden gehouden. De corpsen marcheren elk afzonderlijk naar een bepaald punt, vanwaar ze zich tot één machtig corps zullen formeren om gezamenlijk de mars op spectaculaire wijze voort te zetten. Eén en ander wordt op touw gezet, op initiatief van de commissie vakantiebesteding.

Volgende uitgave

Het volgende nummer, het gecombineerde juli/augustus-nummer, zal ongeveer één week voor de vaste vakantie verschijnen.